

108

1613. Πρακτικὸν γενικῆς συναθροίσεως πολιτῶν Σερρῶν, πρὸς κατανομήν τῶν φόρων μεταξὺ τῶν χριστιανῶν, ἐν 277, σ. 280.

«... κατὰ ἔτους ζοκβ' ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 10 ἐσυνάχθη ὅπως ὁ λαὸς καὶ ἡ πολιτεία τῆς ... μητροπόλεως Σερρῶν, κατέμπροσθεν τοῦ ... μ... Δαμασκηνοῦ καὶ τῶν ... κληρικῶν ... ἱερέων καὶ ... ἀρχόντων καὶ μεγίστης συνόδου γενομένης, μικροὶ καὶ μεγάλοι μὲ ὁλονοῦν τὴν βουλὴν, ἐδιάλεξαν καὶ ἐψήφισαν δώδεκα ἀνθρώπους, δικαίους καὶ καλοὺς καὶ ἐναρέτους καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενοι καὶ ἔβγαλαν ἀπὸ πᾶσα ρουφέτι ἓναν ἄνθρωπον, τὸν πλέον δικαιοτέρων καὶ καλλίτερον καὶ ἐνάρετον καὶ ἔβαλόν τοὺς μὲ Θεὸν καὶ μὲ ψυχὴν τοὺς νὰ διακρένουν καὶ νὰ διετηροῦν τὰ κοινὰ ἔξοδα τοῦ κάστρου καὶ τῆς πολιτείας τῶν Σερρῶν, μετὰ βάρους ἀλύτου ἀφορισμοῦ νὰ ρίχνουν τὰ βάρη καὶ τὰ ἔξοδα εἰς τοὺς χριστιανοὺς πᾶσα ἐνοῦ, κατὰ τὴν δυνάμιν του ... νὰ μὴν ἐντραποῦν οὔτε πλούσιον, οὔτε πτωχόν, μόνον ὅ,τι γνεύση ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, οὕτως νὰ ρίξουνσι πᾶσα χριστιανὸν καὶ ἕκαμαν πρῶτον ἀπὸ τοὺς δώδεκα ...».

109

1615. Πρακτικὸν πολιτῶν Σερρῶν, ἐν 277, σ. 281.

«... ἔτους ζοκγ' ἐσυνάχθησαν ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Σερρῶν, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι εἰς τὰς δύο τοῦ Μαρτίου, ἱερεῖς καὶ κληρικοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ ἐκάμασι μίαν βουλὴν καὶ ἐκάμασι μέτρον τοῦ κρασίου ἢ ὁκᾶ νὰ εἶναι τετρακόσια δραῖμα, τὸν κρονδίου νὰ εἶναι δύο ὁκάδες, τετρακόσια δραῖμα, καὶ ὁ χαλκὸς νὰ εἶναι τέσσαρες ὁκάδες, αχ' (= χίλια ἑξακόσια) δραῖμα καὶ τὸ μέτρον νὰ εἶναι ὁκτὼ ὁκάδες, οὔτε παρᾶνω, οὔτε παρακάτω καὶ οὕτως, ὅποιος ποιήσῃ παρακάτω, ἤγουν ξήκι, ἢ ὅποιος κάμῃ μεγαλῆτερον κατερούδα νὰ παιδεύεται ὁ κρενδηρᾶς καὶ ὁ νοικοκύρης ἐκκλησιαστικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ...».

110

1615. Πρᾶξις 8 'Οκτ. τῶν κατοίκων Μυκόνου, περὶ διορισμοῦ δύο «καπετανέων καὶ κριτῶν», ἐν 144, σ. 18-19.

«... κατὰ τὰ παρᾶτια καὶ τοὺς ὁρισμοὺς ὅπου ἔχομε ἀπὸ τοῦ(ς) ἐγλαμπροτάτους πασάδες τοὺς ἀπερασμένους καὶ ἀπὸ τὸν πολυχρονισμένο Χαλὶλ καπετὰν πασᾶ, τὸν σημερινό, οἱ ὅποιοι ὁρισμοὶ διαλαμβάνου(ν) ὅτι τὸ νησί ἐτοῦτο τῆς Μυκόνου νὰ εἶναι κεσίμι ἀπάνω σὲ ὅλον τὸ ραγια καὶ νὰ ἔχῃ ἐξουσία ὁ ραγιαὺς νὰ διαλέγῃ κάθε χρόνον νὰ βάζῃ κριτὴν ... ἐμαζωκθήκαμε ἐμεῖς ὅλοι ὁ ραγιαὺς, ἤγουν οἱ λαϊκοί ... καὶ ἐδιαλέξαμεν καὶ βάλαμεν νὰ γοβερνάρουνσι τὸ νησί μας ἕως ἓνα χρόνον ... κατὰ τοὺς πάτους καὶ κοντεντζιόνες ὅπου εἴχομεν καμωμένους τοῦ ἄνω λεγομένου κεσίμι καὶ ἀκόμη καὶ τὸ κουμέρκι ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι τὰ αὐτὰ ἐδικό τους. Καὶ ἀνίσως καὶ ἐθέλασι γοβερνάρει καλά, μὲ φόβον θεοῦ, χωρὶς καμμίας λογῆς κάκητα καὶ ἀζιγᾶνα, θέλομεν τίς ξανὰ κονφερμάρει πάλιν εἰ δὲ καὶ ἠθέλαμεν

γνωρίσει καμμίας λογῆς ἀταξία εἰς τὸ μέσον τοῦ, ἀνίσως κὶ ὁ χρόνος δὲν ἤθελεν εἶσται κομπλισμένος, θέλομεν τίς εὐγάλει κὶ θέλομεν βάλει ἄλλους νὰ γοβερνάρουνσι κὶ ἐμεῖς ὅλοι νὰ τις μαντενιέρομε εἰς ὅλα τὰ καλὰ καμωμένα, κόντρα σὲ πᾶσα ἓνα ὅπου τῆς ἤθελεν πειράξει· κὶ ἐσὺ μοῦ Ἀντρέα κὶ κὺρ Μανώλη, σᾶς προτεστάρομεν ἀπὸ μέρος τοῦ ἐγλαμπροτάτου καπετὰν πασιᾶ μὲ πένα (= ποινὴν) τζικίνια 50 πᾶσα ἓνα σας νὰ ἀτζετάρετε τὸ γοβέρνο ὅπου σᾶς ἐδί(νο)μεν· εἰ δὲ κὶ δέ(ν) θελήσετε νὰ ἀτζετάρετε, νὰ πληρώνετε τὴν ἄνωθεν πένα».

111

1621. Ἀχτναμές σ. Ἰμβραήμ, ὑπὲρ τῶν Κ υ κ λ ᾶ δ ω ν, ἐν 76, σ. 103, καὶ ἐκ παλαιᾶς μεταφράσεως, ἐν 243, σ. 30–32, 287, Β' σ. 262–265, ὡς καὶ ἐν 290, σ. 130–134.

«Ἀπὸ τὸ νησι τῆς Ἀξιᾶς καὶ τῆς Ἀντρος, καὶ τῆς Μήλος, καὶ τῆς Πάρου καὶ τῆς Σαντορίνης, καὶ τῆς Σύφρου καὶ τῶν λοιπῶν νησιῶν . . . Καὶ ἕως τὴν σήμερον ἡμέραν εἰς τὸν ἴσκιον τῆς βασιλείας μου τοῦτα ὅλα τὰ νησιὰ δίχως καμμίαν πείραξιν ἐπεράσανε. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ λεγόμενου Ἰωσήφ <Νάζη>, ἀπὸ τὴν ἀνίκητή μου βασιλεία, μπέγης φλαμπουριάσης καὶ κριτῆς καδῆς ἐβάλληκε νὰ κρίνωνται ὁμοίως μὲ τέτοια ἀπόφασιν, κατὰ τὸ κανόνι καὶ νόμον ὅπου ἐχαρίστη τῶν Χιωτῶν, ὅτι καὶ εἰς τοῦτα τὰ νησιὰ ἐχαρίστη τὸ αὐτὸ καὶ ὁμοιον κανόνι, καὶ νὰ περνοῦσιν εἰς ὅλα παρόμοια. Καὶ τῶν Χιωτῶν ὁ νόμος καὶ τὸ κανόνι ὅπου τοὺς ἐχάρισεν εἶναι νὰ πληρώνουν τὰ χαράτσια ὅπως ἐπλήρωναν καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, καὶ περισσότερον ἀπὸ τὸ κανόνι ποῦ τοὺς ἔδωκαν νὰ μὴ πληρώνουν· καὶ ὅποιος δὲν εἶναι διὰ χαράττι νὰ μὴ πληρώνη, καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ χαράττι τοὺς, οὔτε σπέζα, οὔτε ἀβαρίζι, οὔτε ἀτζομογλάνι, οὔτε τζελεπί, οὔτε μιαντεγγί, οὔτε ἀπὸ ἄλλα τεκλίφια ὅπου ἔχει ἡ ἀνίκητή μου βασιλεία νὰ μὴ δίνουνε· καὶ καθὼς εἶναι ὁ λανθασμένος τοὺς νόμος νὰ πηγαίνουν εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τοὺς, καὶ νὰ θάφτουνε τοὺς ἀποθαμένους τῶν ἀπὸ κάτω ἀπὸ ταῖς ἐκκλησίαις τοὺς, καὶ ὁπότεν θέλουν νὰ ἀνοίγουν τὰ μνήματά τοὺς χωρὶς οὔτε ὁ καδῆς, οὔτε ὁ μπέγης νὰ τοὺς πειράζουνε. Μορὶ διὰ τοὺς ἀποθαμένους τοὺς νὰ μὴ γυρεύουνε, οὐδὲ νὰ τοὺς ἐπέρουνε, ὅτι οὔτε εἰς τοῦ θεοῦ τὴ κρίση, οὔτε εἰς τὸ κανόνι μας εἶναι ἐτοῦτα. Ἀπὸ δουλειαῖς ὅπου δὲν εἶναι τῆς κρίσης, οἱ κατῆδες δυνατὰ νὰ φυλάγονται καὶ χωρὶς κρίση κανένα νὰ μὴ πειράζουνε. Καὶ ἡ ἐκκλησία τοὺς, ὁπότεν χαλάσουνε, νὰ τῆς ἐφτιάνουνε, καθὼς ἦτανε πρῶτα, καὶ κανεῖς εἰς τοῦτο νὰ μὴ τοὺς ἐπειράζη. Καὶ ἀπὸ τὰ ἀμπέλια τοὺς, καὶ ἀπὸ τὰ χωράφια τοὺς ἡ δεκατιαῖς ὅπου ἔπερναν πρῶτα, ἔττι πάλιν νὰ πέρνουνται καὶ περισσότερο τίποτε κανεῖς νὰ μὴ πέρνη. Καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα τοὺς μούλκια κανεῖς στανικῶς νὰ μὴ τοὺς ἐβγάνη, οὔτε ἀπὸ τὰ χέρια τοὺς στανικῶς κανεῖς νὰ μὴ τοὺς τὰ πέρνη. Καὶ ἀνάμεσό τοὺς ὅποιος ἤθελεν ἀφίσει διὰ τὰ ροῦχά του διάταξι ὅτινος ἤθελε τὰ φήσει, ἢ ὅτινος ἤθελε τὰ χαρίσει, νὰ πιάνεται καὶ οἱ καλίκιδες καὶ κασίμιδες νὰ μὴ ἀπλώνουν καὶ πειράζουν τίποτες. Καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα ὡς τὴν σήμερον κατὰ τὸν λανθασμένον τοὺς νόμο, κανένας πλέον νὰ μὴ τοὺς χαλάσῃ τὴν κρίση τοὺς. Καὶ οἱ κατῆδες διὰ χοτζέτι, καὶ διὰ σιτζίλι, καὶ διὰ ἄρτζι, ἔξω ἀπὸ τὸ κανόνι νὰ μὴ πέρνουνε περισσότερον. Καὶ διὰ καμμίαν ὑπόθεσιν ἂν μαλώσουνε ἀνάμεσόν τοὺς, καὶ βάλουνε κανένα ἀγρικιμένον ἄνθρωπο καὶ τοὺς συβάση, ὅ τι ἤθελε τοὺς ἀποφασίσει, νὰ εἶναι στεργάμενο, καὶ οἱ κατῆδες μου νὰ μὴν ἔχουν νὰ κάμουν σὲ τέτοιας λογῆς σύβασιν. Καὶ ἀπὸ ψευδομαρτύρους δυνατὰ νὰ φυλά-

